

Sygn. akt III Cz 647/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Balion - Hajduk

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SO Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej

z wniosku wierzyciela (...) Banku Spółdzielczego w K.

przeciwko dłużnikowi L. J.

o egzekucje świadczeń pieniężnych

w przedmiocie skargi dłużnika na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku T. W., sygn. akt Km 2448/14

na skutek zażalenia dłużnika

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt I Co 1467/15

postanawia:

o d d a l i ć z a ż a l e n i e.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 647/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku w postanowieniu z dnia 2 03 2016r. oddalił skargę dłużnika L. J. „na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku T. W. dot. nałożenia opłaty stosunkowej oraz nie zwolnienia spod zajęcia nieruchomości i nie złożenia wniosku o wykreślenie zajęcia z księgi wieczystej (Km 2448/14) oraz nakazał Komornikowi Sądowemu złożenie wniosku o wykreślenie egzekucji z księgi wieczystej (...), uznając, że skarga nie była zasadna, a wyliczenie opłaty przez komornika i obciążenie nią dłużnika było prawidłowe i znajduje uzasadnienie w przywołanych w uzasadnieniu postanowienia obowiązujących przepisach prawa.

Orzeczenie zaskarżył **dłużnik L. J.**, który wnosił o jego zmianę „poprzez obniżenie wysokości opłaty ustalonej przez komornika”,

bądź jego „uchylenie w całości lub części”. ”.

Zarzucał, że przy ferowaniu postanowienia naruszono prawo procesowe „polegające na niewłaściwej, błędnej ocenie przedstawionego materiału dowodowego, błędna interpretacje przepisów w tym wyroków Trybunału Konstytucyjnego, mających wpływ na wydane postanowienie”.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Skarżący w piśmie wszczynającym postępowanie kwestionował zawarte w wydanym 18 09 2015r. postanowieniu Komornika Sądowego

przy Sądzie Rejonowym w Rybniku T. W. w sprawie o sygn. akt KM 2448/14 rozstrzygnięcie dotyczące obciążenie go obowiązkiem uiszczenia opłaty stosunkowej oraz wnosił o „uchylenie czynności Komornika Sądowego polegającej na nałożeniu na niego opłaty stosunkowej z art. 49.2 w wysokości 4.432,68zł” oraz „nakazanie Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym

w R. wydania postanowienia o zwolnieniu spod zajęcia nieruchomości położonej w R. i złożenia wniosku o wykreślenie zajęcia nieruchomości wchodzącej w skład majątku dłużnika z KW nr (...)”

Negując prawidłowość rozstrzygnięcia o obciążeniu go obowiązkiem uiszczenia Komornikowi ustalonej opłaty stosunkowej, kwestionował sposób jej wyliczenia przez podnosił, że „nakład pracy komornika był minimalny, ograniczony do wstępnych, urzędowych czynności przeprowadzonych w okresie miesiąca od wszczęcia postępowania egzekucyjnego”.

Z tej przyczyny jego pismo zawierało w istocie skargę na wskazana powyżej czynność komornika oraz mający umocowanie w art. 49 ust. 7 u.o.k.e. wnioski o obniżenie ustalonej przez Komornika opłaty, które zostały oddalone

w ramach zakwestionowanego w zażaleniu rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego

o „oddaleniu skargi” (nie zostało zatem poddane kontroli instancyjnej zawarte

w zaskarżonym orzeczeniu rozstrzygnięcie nakazujące Komornikowi „złożenie wniosku o wykreślenie egzekucji z księgi wieczyste”).

W prawomocnym i nie podlegającym kontroli Sądu rozstrzygnięciu zawartym we wskazanym na wstępie postanowieniu Komornika do umorzenia postępowania doszło w warunkach przewidzianych w regulacji art. 823 k.p.c.,

co stosownie do regulacji art. 49 ust. 2 zd. 2 u.o.k.e. obligowało Komornika

do pobiera od dłużnika opłaty stosunkowej w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Z przedstawiony w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia prawidłowych wyliczeń wynika, iż opłata ta została prawidłowo wyliczona przez Komornika,

czego w istocie zażalenie nie kwestionuje.

Z akt komorniczych wynika, iż Komornik prowadząc egzekucję sukcesywnie podejmowała w niej czynności egzekucyjne, w tym dokonał szeregu zajęć wierzytelności przypadających dłużnikowi z rachunków bankowych, skierował zapytania do stosownych urzędów celem ustalenia majątku dłużnika, podjął czynności mające na celu ustalenia aktywnych rachunków bankowych dłużnika oraz posiadanych przez niego nieruchomości, a następnie podjął czynności w miejscu zamieszkania dłużnika oraz w miejscu prowadzenia przez niego działalności gospodarczej.

Następnie w wyniku tych czynności dokonał zajęcia należących

do dłużnika samochodów i jego świadczeń emerytalno rentowych oraz wszczął egzekucję do nieruchomości dłużnika.

W tej sytuacji nie sposób przyjąć – jak tego domaga się zażalenie –

że wysokość ustalonej opłaty była nieadekwatna do nakładu pracy Komornika, przez co w świetle przywołanej regulacji prawnej wniosek dłużnika o jej obniżenie był nieuzasadniony .

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym rozstrzygnięciu, co czyni zażalenie skarżącego bezzasadnym w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

a to z mocy tej regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Resumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie dłużnika jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Leszek Dąbek